

PÍSEŇ 0368

Přijď, dešti nebeský

1714



1. Přijď, de - ští ne - bes - ký, vlá - hou ob - živ ze - mi, v da - rech se - stup k nám!
Nechť tvůj Duch na - pl - ní vše, co slí - bil věr - ným Je - žíš, ži - vý Pán:



Že du - ši vy - pra - hlou a spá - le - nou zem chce ro - sou po - kro - pit, svou



vlá - hou na - po - jit všech - ny ži - zní - vé, všech - ny ži - zní - vé.

2. Přijď, vodo života, dej pít ze svých zřidel lidem znaveným.
V bolestech posiluj, v trápeních a smutcích buď potěšením.
Pohled' na srdce mé, jak dál umdlévá,
v bázni a v úzkosti po tobě, můj hosti, /: touží duše má. :/
3. Přijď, mistře žáků svých, dej, ať ve tvých slovech moudrost nalézám.
To, co je očím mým neznámé a skryté, poznat dej ty sám.
V bloudění marných dnů a cest ztracených
tajemství otvíráš, svou láskou překonáš /: vzpouru mou i hřích. :/
4. Přijď, světa pokoji, v něm ať znovu vstává lid rozptýlený.
Sám ve své věrnosti obnov sliby dávné, své dej smíření.
Ať duše zkroušená hlas tvůj uslyší:
"Neboj se, stísněná, ty má vyvolená, /: tvým jsem bezpečím. :/
5. Přijď, studně spasení, nebeskými dary život provázej!
Světlo tvé dobroty v temnotách ať září, tvář svou neskrývej.
Nic víc nemohu mít, když znám lásku tvou.
Mé srdce proměňuj, milostí obdaruj, /: vždy buď oporou. :/

J. K. Stegmann
M. Esterle